726098701

ప్రబోధ 22

సత్యధర్మ అహింసయు శాంతిప్రేమ
మానవుని పంచప్రాణాలు మహినియివియె
పంచప్రాణాలలో ప్రేమ యెంచ హెచ్చు
కాన హృదయాన ప్రేమను గట్టిపరచు.
నేటి విద్యలన్ని నిధిసేకరణకొను
పూర్వవిద్యలన్ని పూజ్యమయ్యె
పక్షిపలుకులిడునె బహువిధబోధనల్
సత్యమైన బాట సాయి మాట.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా!

మానవసమాజములో ప్రధానముగా వుండవలసినది మానవత. మానవతయే లేకుండిన సమాజము మానవునకు గుదిబండగా రూపొందుతుంది. ఎన్ని విద్యలను అభ్యసించినప్పటికిని, యెన్ని పట్టములు అందుకొన్నప్పటికి అంతమాత్రముచేత సంతృప్తిపడక దానితోపాటు మానవతను కూడను పెంచుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి. మానవత యెంత పెరుగునో సమాజము దేశము కూడను అంత అభివృద్ధినొందుతుంది. మానవత యెంత పవిత్రమో దానిని పోషించుకోటం కూడను అంత పవిత్రమైన కర్మ. దీనికి సమరసము, సమన్వయము అత్యవసరము. వివిధ పరుధుల మధ్య సామరస్యము, సమన్వయము వుండినప్పుడే సమాజము శోభిస్తుంది.

నిత్యజీవితములో, నిత్యసత్యములుగా ప్రకాశించే ప్రాచీన సాంప్రదాయములలో కొలను గుణ్ణముగా సంరక్షించుకొని సమన్వయము గావించుకొనటమే యీనాటి ప్రధానమైన విద్య. సామరస్య సమన్వయములను మానవత అభివృద్ధిగావింపజేస్తుంది. మానవునియందలి గుణములను పోషిస్తుంది. మానవత్వాన్ని వికసింపజేస్తుంది. మానవతను మనము కల్పించుకొనుటకు వీలుకాదు. కొత్తగా మనము సంపాదించుకొనే పద్ధతి కాదు. ఇది మన స్వభావమైనది. ఇది మన స్వరూపమైనది. ఇట్టి నిత్యసత్యమైన మానవతను మనము యీనాడు విస్మరిస్తూ వస్తున్నాము. ఇట్టి మానవత్వాన్ని మనము అభివృద్ధిగావించుకున్నప్పుడే మనము మానవుడని పిల్చుటానికి ఒక అధికారాన్ని అందుకోగలము.

కుళ్ళుచుండిన పదార్థమును మనము యేవిధముగా పారవేస్తామో అదేవిధముగనే కృశించిన కర్మలు ఆచరించిన వ్యక్తులను సమాజము తోసిపారవేస్తుంది. సమాజమునకు మనకు వుండిన సంబంధబాంధవ్యము యేమిటి? సమాజనిమిత్తమై మనము యెందుకు బ్రతకాలి? సమాజమునకు

7260987O2

మనపైవుండిన పెత్తనమయేమిటి అనిదీర్ఘముగావిచారించినప్పుడు సమాజ జీవితమునందేమన జీవితము సార్థకమవుతున్నది. కారణమేమనగా సమాజమునందేపుట్టి, సమాజమునందే పెరిగి, సమాజమునందే జీవించి, సమాజమునందే అంతమొందుచున్నాము. సమాజమునువదలిమనమొక్క క్షణమైనకూడను జీవించలేము. సమ్ అనగాయేకత్వము. ఆజ్ అనగాగమనము. సమత్వమునుగమనించటమే సమాజమునకు సరైనఅర్థము. ఏకత్వమునుగమనించటమే సమాజముయొక్కలక్ష్యము. అనేకులు ఆర్జించినక్రియాఫలము లొక్కచోటచేర్చినసంస్థకే సమాజము అనిపేరు.

ఈసమాజమునకు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస అన్నవే పంచప్రాణములు. అంతర్ బహిర్దేశముయొక్క ఐక్యతలే దీని ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసములు. దీనినేప్రజ్ఞఅనికూడ పిలుస్తూవచ్చారు. constant Integrated awareness అని అనగా దీనియొక్క తత్త్వము శరీరము నందును, మనసునందును, అంతఃకరణయందును, ఆత్మయందుకూడను సమత్వముగాప్రకటిస్తూవున్నది. ఇది మానవునితత్త్వతో చేకూరినదేకాని అన్యముగాయిది యేర్పడినదికాదు. ఇది ఒకపుష్పము. ఈపుష్పమును ఆధారముయేమిటి? దీనికి రేకులే ఆధారము. రేకులువుండినప్పుడే పుష్పమునకు అందము. రేకులేలేకుండిన పుష్పము లేదు. అదేవిధముగనే ప్రతివ్యక్తి సమాజమునకు ఒకరేకువంటివాడు. ఇలాంటివ్యక్తులయొక్కసమూహమే సమాజమనే పుష్పము. ఈవ్యక్తులయందు పవిత్రమైనదివ్యత్వమనేది ప్రకటితము కావాలి.

ఈసమాజరథమునకు నాలుగు చక్రములు. ఒకటి ఐకమత్యము. రెండవది స్వాధీనము. మూడవది జ్ఞానము. నాల్గవది శక్తి. ఈనాలుగుశక్తులతో కూడిన చక్రములేసమాజమును నడుపుతూవస్తున్నవి. ఇలాంటి సమాజ తత్త్వములోపల మానవత్వమును యేవిధముగా పోషించుకోవాలి. నిజముగాయీసమాజమనేది అనేకరూపములతో లేదు. ఇది ఒకేరూపాన్ని ధరించివుంది. ఈసమాజమునకు ప్రత్యేకించి పంచభూతస్వరూపములేదు. వ్యక్తులయొక్కగుణస్వరూపమే యీసమాజముయొక్కస్వరూపము. ఈజగత్తునందు జీవి, పదార్థము యీరెండిటియొక్కసమన్వయము మనము నిరూపించాలి. ఇవిరెండు భిన్నభేదములు కావు. ఈరెండింటియందు యేకత్వాన్ని మనము సరైనరీతిగా గ్రహించినప్పుడే యిందులో దైవత్వము రూపొందుతుంది. దీని అనుభూతినికూడను మనము అనుభవించాలి. కనుక అనుభవించునటువంటివాడు, అనుభవించబడునటువంటిది, అనుభవము యిది experiencer, experienced, experience. దీనినే seer seen, ఈమూడింటిని మనము మూడువిధములుగా భావించరాదు. ఇవి త్రిపుటికాదు. ఇది యేకత్వముతో కూడినది. చూచుట, చూడబడుట, చూచేవానితో యేకమైపోతుంది. చూచేవాడు లేకుండిన చూపుకాని, చూడబడునదిగాని యేమాత్రము విలువలేదు. కనుకనే చూచునటువంటివాడే కర్త. ఆకర్తనే ప్రజ్ఞ. ఈప్రజ్ఞనే బ్రహ్మము అన్నారు. ఈప్రజ్ఞనే ఆత్మ అన్నారు. ఈప్రజ్ఞనే మానవుని విలువ. ఈప్రజ్ఞనుంచి ఆవిర్భవించే ప్రతిక్రియకూడను మానవతను చేకూరుస్తుంది. మానవుడు యేకాకిగా జీవించే స్వభావుడు కాదు. మానవకోటి మధ్యప్రేమ బీజములునాటి సహనప్రసూనములను వికసింప

7260918703

జేసి, శాంతిఫలములు సమాజమునకు అందించినవాడే మానవుడు.

కనుక యిట్టి పవిత్రమైన మానవత్వాన్ని మనము విస్మరిస్తున్నాము. దీనినే ప్రాచీన కాలమందు, వేదపరిభాషయందు అష్టాంగయోగములందు మొట్టమొదటిదైన యమ అనుదానికి పోల్చుకుంటూ వచ్చారు. యమ్మని యమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణా, ధ్యాన, సమాధి యివి అష్టాంగ యోగములు. ఇందులో మొట్టమొదటిది యమ. యమ అనగా యేమిటి అహింస, సత్యము, ఆస్తేయము బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము. ఈ ఐదు కూడను మానవునికి వేదాంతపరిభాష యందు మానవతావిలువలు. ఇక్కడ అహింస అనగా యేమిటి? అహింస అనగా కేవలము ఒకరిని హింసించకుండా వుండటమని. మనము భావిస్తున్నాము. యే విధముగా మనము యితరులను హింసించకుండా వుండటం. ఈ అహింస అనేదానికి అర్థమేమిటి? మనసు, తో, మాటతో, దేహముతో యీ మూడింటితో కూడను త్రికరణ శుద్ధిగా యితరులను హింసించకుండుటయే అహింస. ఇది ప్రధానమైన మానవతావిలువ. ఈ విలువను సంపాయించుకున్నవానికే సత్యము అనే రెండవది తాను అనుభవించటానికి అర్హుడౌతాడు.

సత్యము అనగా కేవలము నాలుకతో పలికినది మాత్రమే కాదు. ఇది త్రికాలబాధ్యమైనది. ఇది కూడను త్రిగుణశుద్ధితో వుండవలసినది. మనసునందు కాని, చేతలతో కాని అసత్యమును ప్రకటించటానికి ప్రయత్నించకూడదు. కనుక త్రికరణశుద్ధితో మనము పలికేటువంటిదానినే మనము యీనాడు సత్యము అని భావిస్తున్నాము. ఇది రెండవ మానవతాగుణము.

ఆస్తేయము అనగా పరులసొత్తును మనము అపహరించకుండా వుండటమే. కేవలము చేతులతో వారి పదార్థములను అపహరించటము మాత్రమే కాదు, మనసుతో కూడను పరవస్తువులను అపహరించటానికి తగిన సంకల్పము రాకూడదు. వాక్కుతో కూడను పరవస్తువులను అపహరించమని బోధించరాదు. కనుక త్రికరణశుద్ధితో పరులసొత్తును అపహరించకుండా వుండటమే ఆస్తేయము. ఇది మూడవ మానవతావిలువ.

నాల్గవది బ్రహ్మచర్యము. కానీ దీనిని యనేక విధములుగా లౌకిక మార్గమునందు ప్రవేశపెట్టి అనేక అర్థములతో మనము వింటూ వస్తున్నాము. ఇది సరైన అర్థము కాదు. బ్రహ్మచర్యమనగా నిరంతరము యే పని చేసినా, యే పలుకు పలికినా, యే తలంపు తలచినా, యిది బ్రహ్మభావమైన తలంపుగా వుండాలి; కర్మగా వుండాలి. అనగా బ్రహ్మభావముతో ఆచరించేదే బ్రహ్మచర్యము అన్నారు. ఈ సర్వకర్మలు, సర్వవిధమైన పలుకులు, సర్వవిధమైన భావములు భగవదర్పితముగా భావించాలి. దీనినే సర్వకర్మ భగవత్ప్రీత్యర్థం అని పలుకుతూ వచ్చింది. కేవలము ఒక్క దేహము చేత మాత్రమే మనము యీనాడు ప్రపంచములో వింటున్న చర్యలలో మనము పవిత్రముగా వున్నంత మాత్రమున చాలదు. దేహము అనిత్యమైనది. మనకర్మలు సత్యమైనవి. మనసే లేకుండిన కర్మలే మాత్రము చేయలేవు. మనసుకు కర్మలకు సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యము వుంటుండాలి. కనుకనే నిత్యసత్యమైన మనోభావములతో కూడిన కర్మలు భగవత్ప్రీత్యర్థంగా వుంటుండాలి. ఎప్పుడు భగవత్ భావము యేర్పడుతుందో అప్పుడు తప్పుమార్గములో

726098704

ప్రవేశించుటకు వీలు కాదు. సర్వ కర్మలు భగవంతునికే అర్పితము. కారణమేమనగా ఆత్మనుండి అహంపుట్టుచున్నది. ఈ అహంనుండి తలంపులు పుడుతున్నాయి. తలంపుల నుండి వాక్కు పుడుతున్నది. కనుక వాక్కుకు ఆధారము తలంపు. తలంపుకు ఆధారము అహం. అహంకు ఆధారము ఆత్మ. కనుక మనము చేసే సర్వకర్మలు కూడను ఆత్మాధారముతోనే చేస్తున్నాము. సర్వకర్మలు, సర్వపలుకులు కూడను ఆత్మాధారముతోనే పలుకుతున్నాము. సర్వసంకల్పములు ఆత్మాధారముతోనే సంకల్పిస్తున్నాము. ఆత్మ తండ్రి. అహం కొడుకు. తలంపు మనుమడు. వాక్కు మనిమనుమడు. వీరందరు ఒక కుటుంబానికి చెందినవారు. కనుక మన వాక్కు భగవత్ప్రీత్యర్థంగా వుంటుండాలి. మన గుణాలు అంతా భగవత్ప్రీత్యర్థంగా వుంటుండాలి. మన అహం కూడను భగవత్ప్రీత్యర్థంగా వుంటుండాలి. అప్పుడే అహం బ్రహ్మస్థితి. అదే బ్రహ్మగా మారుతుంది. ఆ బ్రహ్మమే ప్రజ్ఞ. కనుక సమస్తము ప్రజ్ఞనుండియే ఆవిర్భవిస్తున్నాయి. దీనినే బ్రహ్మచర్యమన్నారు. ఇది నాల్గవ మానవతా విలువ.

ఐదవది అపరిగ్రహము. అనగా ఒకరి సొత్తును, దానమును ధర్మమును మనము అందుకోరాదు అనే నేటి భాషలో మనము యీ జగత్తునందు వుపయోగపెడుతున్నాము. ఇది దీని యొక్క సరైన అర్థము కాదు. అనగా యే పని చేసినప్పటికిని ఫలమును ఆశించకుండా ప్రతిఫలమును మనము కోరకుండా యీ కర్మలాచరించాలి. ప్రతిఫలాపేక్షలేని కర్మలు మనము ఆచరించాలి. అహంకార రహితమైన కర్మలు ఆచరించాలి. అభిమాన, మమకార రహితములైన కర్మలు ఆచరించాలి. స్వార్థ స్వప్రయోజన రహితమైన కర్మలు మనము ఆచరించాలి. ఇదే అపరిగ్రహము. కానీ యీనాడు స్వార్థము చేతను, స్వప్రయోజనము చేతను సమస్త కర్మలు ఆచరిస్తున్నాము. అభిమాన, మమకారములచేత కర్మలు ఆచరిస్తున్నాము. ఈ అహంకారము చేత మనము యీ కర్మలాచరిస్తున్నాము. కనుక నేయివి మానవతా కర్మలు కాలేకపోతున్నాయి. కనుక మానవతా విలువలు మనము పోషించుకోవలెనన్న యీ విధమైన త్రిగుణములతో కూడిన, త్రికరణ శుద్ధితో కూడిన కర్మలను ఆచరించాలి. ఈ ఫలరహితమైన కర్మలు మనము ఆచరించాలి. ఏ పూజలు చేసినా, ఏ వ్రతములు చేసినా, యే యాత్రలు వెళ్ళినా యేదో ఒక స్వప్రయోజన నిమిత్తమై ఆచరించే కర్మలే గాని, ఫలరహితమైన పూజలు గాని, ఫలరహితమైన కర్మలు గాని, ఫలరహితమైన సాధనలు గాని మనము యీనాడు చేయటం లేదు. ఇది మానవతా విలువ కాదు. కారణమేమనగా మానవత్వమందు దివ్యత్వమనే దైవత్వము వుండి కూడను పామరత్వములో మనము పడి, ప్రాకృత సంబంధమైన వాంఛలలో మనము మునిగి ఆనందమును కోల్పోతున్నాము. జ్ఞానమనేది కేవలము త్యాగమయమై వుంటుండాలి. త్యాగమయమైనదే జ్ఞానము. రాగమయమైనది జ్ఞానము కానేరదు.

సీత భూజాత. ఈమె బంగారు లేడిని చూచింది. ఈమె జ్ఞానమయమైనది. కోరాగము ప్రారంభమవగానే ధర్మము, సత్యము, రాములను కూడను దూరము చేసుకుంది. ఏనాడు యీ సీత జ్ఞానమయము, త్యాగమయముగా మారిందో ఆనాడే రాములతో చేరింది. ఈ జ్ఞానమయమైన సీతను కోల్పోటం చేత రాములు అనేక విధములుగా ఆ జ్ఞానమును సంపాయించుకొనుటకు

726098705

అనేకప్రయత్నములు సాధనలు చేశాడు. వెదుకుతూ వెదుకుతూ కడపటికి ఋష్యమూకము చేరాడు. ఋష్యమూక మనగా యేమిటి వైరాగ్యము. ఎప్పుడు వైరాగ్యమును సాధించెనో అప్పుడు సీత అతనికి చేరింది అనగా యీ జ్ఞానమయమైనది యెక్కడ లభిస్తుంది. సీత యెక్కడ పుట్టిందో జ్ఞానమక్కడ పుట్టింది. ఈ జగత్తునందే, సీత, భూమియందే పుట్టింది. కనుక యిక్కడ కూడను జ్ఞానము క్షేత్రమునందే పుడుతున్నది. క్షేత్రమనగా యేమిటి - మన హృదయక్షేత్రము. ఆ హృదయమనే క్షేత్రమునందే జ్ఞానము సమృద్ధిగా వుంటున్నది.

పాలను మథనము చేసినప్పుడు యేవిధముగా మొదట వెన్న తగులుతుందో, ఆ హృదయాన్ని మనము మథనము చేసినప్పుడు అక్కడ జ్ఞానమనే వెన్న చేజిక్కుతుంది. ఈ నవనీతము అతి పరిశుద్ధమైనది. అతి మధురమైనది. అతి మృదువైనది. ఇలాంటి జ్ఞానము మనయందే వుంచుకొని అజ్ఞానము చేత అనేక వాంఛలను మనము పెంచుకొని మన మానవత్వాన్నే దానవత్వముగా మార్చుకుంటున్నాము. నిజముగా మానవుడు స్వార్థములో మునిగిపోతున్నాడు. తిన్నంత మాత్రమున తృప్తిపడలేడు మానవుడు. ఇంకా తరములకు కావలసిన సామగ్రిని తాను ప్రోగు చేసుకుంటున్నాడు. దాని నిమిత్తమై ఆరాటపడుతున్నాడు. ఆ ఆరాటములోనే అసంతృప్తిని పొందుతున్నాడు. ఆ అసంతృప్తితో యిక్కడ యిహమునందు పరమునందు రెండు సుఖములు లేకుండా అసంతృప్తిని పొందుతున్నాడు. పశుపక్షులు తిని తృప్తిపొందుతున్నాయి. దానికి స్వార్థము యే మాత్రము లేదు. దాచుకొనే స్వార్థము, దోచుకొనే దౌర్బల్యము గాని ఆ పశుపక్షులకు లేవు. ఈ దాచుకోటము, దోచుకోటము కేవలము మానవుని యందే దుర్బుద్ధులుగా అభివృద్ధిపొందుతున్నవి. పశుపక్షులలో లేని పాడుగుణములు మానవులలో ప్రవేశిస్తున్నాయి. దీనికి కారణమేమిటి పశుత్వము మానవుని యందు శేషించి వుండటమే దీనికి మూలకారణము. ఈ పశుత్వము యెంతవరకు వుండునో అంతవరకు మానవత్వము అందులో ప్రవేశించదు. కనుక మనయందున్న పశుత్వాన్ని మనము పారవెయ్యాలి. దీనిని పారద్రోలినప్పుడే దివ్యత్వమైన మానవత్వము మనలో ప్రవేశిస్తుంది. మానవత్వము సంపాదించుకొనేది కాదు. సహజముగా మనలో ఆవిర్భవించేది.

కాలము యొక్క విలువను మనము గుర్తించుకోలేకపోతున్నాము. ఈ కాలాన్ని మనము గుర్తించుకున్నప్పుడే కాలస్వరూపుడుగా మారతాడు. సర్వము కదలించెడి కాలమూర్తికి నమస్కారము అన్నాడు భృగు. కనుక మనము కాలమును అపవిత్రముగావిస్తున్నాము. కాలము దుర్వినియోగము చేస్తున్నాము. ఈ కాలము దుర్వినియోగము చేయుటవలనే జీవితము దుర్వినియోగమైపోతున్నది. కనుక మనము యేమి చేసినప్పటికిని నిత్యానిత్యవిషయ పరిశీలనా శక్తితో మనము దానిని పరిశీలన జరపాలి. అలాంటి ప్రజ్ఞను మనము యీనాడు సంపాయించుకోవాలి. దానిని పోషించుకోవాలి. ఇది కేవలము మానవతా విలువలు ఇతరుల చేత అందుకొనేవి కాదు. గ్రంథాలు చదివి మనము పోషించుకోటము కాదు. గురువులనుండి నేర్చుకొనేది కాదు. మనము స్వయముగా ఆచరించి, ఆనందించి అనుభవించాలి.

నేను మానవుడను, నేను మానవుడను అనే సంపూర్ణవిశ్వాసము మనము పొందాలి.

726098706

మానవుడు అనగా నమ్మకము కలిగినవాడు. ఆ నమ్మకము చేతనే మనము జయము పొందాలి. కానీ
యీనాటి మానవునకు నమ్మకమనేది క్షీణించి పోయింది. తనను తానే నమ్మలేకపోతున్నాడు. తనను
నమ్మనటువంటి వాడు దేనిని నమ్మగలడు. ఇలాంటి బలహీనుడు మానవుడే కాదు. త్రికరణశుద్ధి
తో మనము అన్నివిధములైన పవిత్రతలను మనము ఆచరించాలి. మానవుని యందు ప్రధానమైన
ది విలువైనది పలుకు. మనము యీ యొక్క పలుకును వ్యర్థము చేయకూడదు. వాక్కాన్ని అలక్ష్యము చేసిన
ప్పుడు యింక జీవితమే వ్యర్థమైపోతుంది.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈనాడు మానవతా విలువలనేవి జగత్తునకు అత్యవసరము. ఇవే
విద్యారంగములో అభివృద్ధిగావించాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, లౌకిక వైజ్ఞానిక మార్గము
లందు యివి యే మాత్రము అభివృద్ధిగాంచలేదు. కానీ ఒక్క ఆధ్యాత్మికమునందు మాత్రమే దీనిని అభివృద్ధి
గావించవచ్చును. భక్తిలేక మానవత్వము యే మాత్రము కూడను అభివృద్ధి పొందలేదు. కనుక మొట్టమొద
ట దైవవిశ్వాసాన్ని మనము అభివృద్ధిగావించుకోవాలి. కానీ దైవము వున్నాడా లేడా అనే సందేహము. కొందరు
కలడని కొందరు లేడని వాదన. నా వృద్ధత్వమే మనగా కలడు అనేవాడు, లేడు అనేవాడు దానిని చూచి వుంటేనే
కలడు లేడని చెప్పటానికి అర్హుడౌతాడు. ఏదైనా ఒక పదార్థము వున్నది లేదని చెప్పాలనుకుంటే ఆ పదార్థము
యొక్క తత్త్వాన్ని చక్కగా మొట్టమొదట గుర్తించి వుండాలి. ఎప్పుడైనా ఒకతూరి యీ గులాబి పుష్పము అని
చూచి వుంటేనే యిక్కడ గులాబి పుష్పము వుంటుండాది స్వామి చేతులో అని చెప్పవచ్చు. ఈ గులాబి పుష్పము
చూడనివాడు యీ పుష్పము స్వామి చేతులో వుందని యేరీతిగా చెప్పగలడు. అదేవిధముగనే దేవుడు వున్నాడు
లేడు అని చెప్పటంకంటె దేవుడంటే యెలాంటివాడు, ఎవ్వడు అనేది తెలుసుకుంటేకదా వున్నాడు లేడు అని
చెప్పటానికి అర్హుడౌతాడు. లేనిదానిని వున్నాడని చెప్పటము మూర్ఖత్వము. ఎక్కడైనా ఒక వ్యక్తి తప్పించు
కుపోయినప్పుడు ఆ వ్యక్తి యెక్కడ వున్నాడో ఆచోటికి పోయి వెదికితే ఆ వ్యక్తి మనకు లభిస్తాడు. అతను లేని ప్రదే
శములో యెంత వెతికిననూ మనకు కనిపించడు. అయితే భగవంతుడు యెక్కడ వున్నాడు. ఎక్కడికి
పోయి వెతికేది. ఈ విషయము నకు దానికి సంబంధము లేదు. ఈ విషయము విరుద్ధముగా వుంటున్నది.
అనగా భగవంతుడు సర్వత్రా వుంటున్నాడు. కనుక యితనిని వెతకనక్కరలేదు. మనము చూస్తున్నదంతా
పరమాత్మ స్వరూపమే. అంతా పరమాత్మ స్వరూపమే. విశ్వం విష్ణుస్వరూపం. ప్రపంచాన్ని భగవంతుని స్వరూ
పములో చూస్తున్నాము. భగవంతుడు లేడు లేడు అంటున్నాము యింతకంటె మూర్ఖత్వము యెక్కడుంది.
సర్వము భగవంతుడే. భగవంతుడు లేని వస్తువుగాని, స్థానముగాని మరెక్కడను లేదు. కనుకనే మనము
సర్వము భగవంతుని యొక్క స్వరూపకముగా మనము విశ్వసించాలి. అలాంటి విశ్వాసము మనము అభి
వృద్ధిగావించుకున్నప్పుడే నిజమైన మానవత్వాన్ని అభివృద్ధిగావించగలము.

సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస అని పేర్లు చెప్పినంత మాత్రమున మానవ
తా విలువలు పోషించుకోలేము. కేవలము నోటితో చెప్పవచ్చును. కనుకనే సత్యం వద అన్నారు. ధర్మం
చర అన్నారు. ఆచరించు అన్నారు. అయితే యీ ధర్మమును మర్మముగా ఆచరించినప్పుడు కర్మ మనకు

726098707

చాలా బాధపెడుతుంది. ధర్మములో మర్మముండకూడదు. ఏ విధమైన మర్మము లేనిదే ధర్మము. మర్మము తో కర్మలు ఆచరించినప్పుడు అది మనకు బంధనగా యేర్పడుతుంది. మర్మము లేకుండా వుండటానికి సత్యములో ధర్మము నాచరించాలి. అందువలననే వేదాంతము సత్యంనాస్తి పరోధర్మః అన్నారు. ధర్మమనేది సత్యమనే పునాదులపైన ఆధారపడి వుంటుంటాది. సత్యజీవితాన్ని మనము అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. సత్యాధారముతోనే ధర్మము నాచరించాలి. ఈ ధర్మమయముతోనే మనము శాంతిని పొందాలి. ఈ శాంతి రూపముతోనే శాంతిని అనుభవించాలి. ఈ ప్రేమనే అహింసగా మార్చుకోవాలి. ప్రేమ యెక్కడ వున్నదో అక్కడ హింస చేయటానికి వీలుండదు. కనుక యివన్నీ కూడను ఆచరణలో నిరూపించవలసిన వేకాని కేవలము బోధనలతో నిరూపించేటువంటివి కాదు. కనుక మనము యీనాడు బోధనలతో బాటు ఆచరణ కూడను అత్యవసరము.

ఇక్కడ అనేకమంది ఉపకులపతులు వుంటున్నారు. కానీ వారి యొక్క భావములు వేరు. వారంతా object లో ప్రయాణము చేస్తున్నారు. భౌతికమైన ప్రాకృత దృష్టితో వారుపోతున్నారు. కానీ నేను Interview లో వున్నాను. నాది subject, వారిది object. దానికి దీనికి పొత్తు కుదరదు. నా వుద్దేశ్యము యేమంటే ఇది కేవలము కాలేజీల్లో కాని లేక స్కూల్సులో గాని యీ మానవతా విలువలు బోధించటమనేది యిది శాశ్వతమైనది కాదు. ఏదో తాత్కాలికముగా యీ అభివృద్ధిని చూరగొనవచ్చునే గాని శాశ్వతముగా నిలచేది కాదు. బోధనల చేత మనము జగత్తును మార్చలేము. హృదయాన్ని యే విధముగా పరివర్తన గావించగలము. ఆచరణతోనే దీనిని పరివర్తన గావించాలి. మన ముక్రమక్రమేణా యేది బోధించ నక్కరలేదు. మన discipline మనము చక్కగా నడచుకుంటే దానిని చూచి జగత్తు దానిని అనుసరిస్తూ వస్తుంది. ఒక చిన్న ఉదాహరణము. ఒక vice-chancellor వున్నాడు. ఆ vice-chancellor ప్రతి దినము 8 గంటలకంతా university కి చేరాలి. ఆ విధమైన నిష్ఠ ప్రకారము correct గా 8 గంటలకు ఆ vice chancellor university చేరుతూ వుంటే యీ ఆధారమును పిల్లలు అనుసరిస్తారు. ఒక time table అనుసరించి సక్రమముగా ఆపనులను ఆచరించాలి. కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలి. ఎనిమిది గంటలకల్లా పిల్లలు ప్రవేశించాలని పెట్టి తాను పదిగంటలకు ఆ విద్యాసంస్థకు పోతే పిల్లలు యే విధముగా దానిని ఆచరించగలరు. కనుక మొట్టమొదట మనము యీనాడు యీ కాలములో పల పిల్లలకు మానవతా విలువలు బోధించటానికి వీలుకాదు. మనము ఆచరిస్తూ వస్తే దానిని చూచి వారు అనుసరిస్తూ వస్తారు. మీరు, తల్లితండ్రులు ఆచరించినప్పుడే పిల్లలు వారిని అనుసరిస్తూ వస్తారు. తల్లితండ్రులు యెప్పుడు చూచినా అసత్యములాడుచుంటే, పిల్లలను సత్యము చెప్పమంటే యే రీతిగా చెప్పగలరు. వారు అధర్మమార్గములో పోతూ పిల్లలను ధర్మంగా నడచుకోనాయనా అంటే యే విధంగా నడచుకోగలరు. కనుక దేశములో యీ మానవతా విలువలు యెవరు కోరుతున్నారో వారు యీ సత్యశాంతి ధర్మప్రేమ అహింసలను అనుభవించి, ఆచరించి అందించటానికి ప్రయత్నించాలి. అట్లు కాకుండా కేవలము బోధనల చేతనే మారుతుందంటే యిది సరైన మార్పు కాదు.

726098708

చిన్నచిన్నపిల్లలనుండియే అది అభివృద్ధిగావించాలి. విద్యావంతులైన వారందరుయీవిషయాన్ని చక్కగా గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

పవిత్రమైన దైవవిలువలను మనము ప్రచారప్రబోధలు చేయవలెనంటే ప్రభుత్వముతో మనము దూరముగా వుంటుండాలి. ప్రభుత్వముచేత యీవిధమైన పవిత్రమైన మార్గములు యెన్నటికి విజయము సాధించలేవు. కనుక యెదో ఒక పవిత్రమైన హృదయముగల్గినవారు యీవిధమైన కొన్నిశాసనాలు కొన్ని సాధించవచ్చు. ప్రభుత్వము క్షణక్షణానికి మారుతూ వుంటుంది. ఇంక మన values యేమైపోతాయి. ఈ values గతియేమిటి. మన పాదాలపైన మనము నిలబడాలిగానీ మరొకరి పాదాలపైన మనము ఆధారపడకూడదు. ఆవిధమైన స్వతంత్రముతో మనము జీవించినప్పుడే పవిత్రమైన విలువలంతా స్వతంత్రముగా చాటుటానికి వీలవుతుంది. దీనిని సాధించటానికి సంకల్పము కలిగిన ప్రతి ఉత్తమచిత్తుడు కూడను దీనిని క్రమక్రమేణా ప్రభుత్వము నుండి దూరము చేసి విద్యావంతులు ఒక సొసైటీని స్థాపించి తద్వారా యీ Human Values ను ప్రబోధ చేయటానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి. ఈ vice Chancellor కూడను వారికి యే విధమైన స్వాతంత్ర్యము లేదు. ఎందుకనగా ప్రభుత్వము యొక్కని బంధనలో వారు బద్ధులైనారు. దానినే వీరు అనుసరించవలసి వస్తుంటాది. అయితే యీ vice Chancellors అందరు ఏకభావముతో కూడినప్పుడు యెంతటి ఘనకార్యమునైనా సాధించవచ్చును. ఐకమత్యముతో సాధించలేనటువంటిది లోకములో వుండదు. ఈ vice Chancellors లోనే ఐకమత్యము లేదు. మనకాలేజీల్లోనే మనకు ఐకమత్యము లేదు. పిల్లలకు Teachers కు ఐకమత్యము లేదు. Teachers కు Professors కు ఐకమత్యము లేదు. ఇంక National Integration అంటే యేరీతిగా సాధించగలము. మొట్టమొదట మన గృహాన్ని సాధించండి. ఇంటిలో వున్న తల్లి తండ్రి బిడ్డలు ఐకమత్యముగా పెరగండి. ఇంటిలోనే లేదు ఐకమత్యము. ఒంటిలోనే లేదు ఐకమత్యము. దేశములో ఐకమత్యమనేది ఒక Stunt అని చెప్పవచ్చును. దీనిపైన నాకు యేమాత్రము నమ్మకము లేదు. కానీ యీ vice Chancellors చాలా ఆశపడుతున్నారు. చాలా సహృదయులై వుంటున్నారు. కాని వారు మాత్రము యేమి చేయగలరు. దీనికి ప్రభుత్వము అనేక విధములైన నిబంధనలు వుంటున్నాయి. మానవతావిలువలు గవర్నమెంటు స్వాధీనములో యేమాత్రము లేవు. ఒక ప్రోపర్టీ గాని, యింకొక విధమైన చట్టాన్ని గాని వారు స్వాధీనమునందు వుంచుకోవచ్చునుగాని మానవతావిలువలు వారితరముగాదు. దేవాలయములు, దేవాలయము ఆస్తులు ప్రభుత్వము ఆక్రమించుకోవచ్చును. కానీ భగవంతునియే మాత్రము స్వాధీనము చేసుకోలేరు. మానవుని కంట్రోల్ చేయవచ్చును ప్రభుత్వము. కానీ మానవతా గుణములు వారు కంట్రోల్ చేయలేరు. కానీ వారి వారి విద్యార్థులయందు పవిత్రమైన ఆధ్యాత్మిక భావములు అభివృద్ధి గావించాలి. నైతిక ఆధ్యాత్మిక విలువలు విద్యార్థులయందు ప్రవేశపెట్టినప్పుడు సహజముగా మానవతావిలువలు పెరుగుతాయి. ఇవి రెండు లేకుండా కేవలము మానవతావిలువలు పెంచుకోండి, పెంచుకోండి అంటే యేవిధముగా పెంచుకొనేది.

7260987O9.

ఎక్కడున్నాయని చూచేది. ఇవి కనుపించేవి కాదు. ఇవి వినిపించేవి కాదు. కర్మఫలములను తినిపించేవి. వీటిని అంతర్‌దృష్టితో చూచినప్పుడే అగుపడుతాయిగాని కేవలము బహిర్‌దృష్టితో కనుపించేవి కాదు. ఈనాడు మనము చక్కగా తలక్రిందు అవుతూ వస్తున్నాము. ఎక్కడ చూచినా Human Values develop చెయ్యాలని అంటున్నాము. ఇదేదో బయటినుంచి తెచ్చి పెంచే మొక్కల మాదిరి అనుకుంటున్నారు వాళ్ళు. కాదు కాదు. ఎక్కడనుంచో తెచ్చేవి కాదు. మననుంచి ఆవిర్భవిస్తున్నాయి.

ఈనాడు భక్తి యే విధముగా వుంటున్నది. సేవచేయునట్టి సద్గుణ పశువులు చేరిచి తగనట్టు చిత్రముగను. రాయి పశువును చూడ తానెరక్తితో పూజించు. చూశారా రాతిగా వుండిన నందిని చక్కగా మ్రొక్కి మ్రొక్కి ప్రదక్షిణ చేస్తున్నాము. సజీవమైన గోవును పట్టుకొని చితకకొడుతున్నాము. ఈనాడు సజీవమైన మానవులను ప్రేమించాలి. నిర్జీవమైన శిలలను ప్రార్థించటము కాదు. ఈనాడు ఉపకారము చేసే చెయ్యి చాలా గొప్పది. కనుకనే భగవత్ నామము భజించే టువంటి, పరోపకారము చేసే టువంటి చేయి చాలా గొప్పది. ప్రతి మానవుడు మానవతా విలువలను తప్పనిసరిగా పెంచుకోవాలి. అది తనయందే వుంటున్నవి. అయితే దానిని హెచ్చరించే వాళ్ళు ఒకరుండాలి. నాయనా! నీయందు మానవతా విలువలున్నవని హెచ్చరించే వ్యక్తి కావాలి. అది గమనించటమే నిజమైన సమాజము. ఏకత్వాన్ని గమనించే తత్వమే సమాజము అన్నారు. ఒకరినొకరు దూషణ చేసుకోనక్కరలేదు. ఒకరినొకరు హింసించుకోకూడదు. ఒకరినొకరు బాధించుకోకూడదు. అందరియందు వుండిన ఐక్యత ఒక దైవత్వమే. ఆ ఏకత్వాన్ని మనము భావించుకుంటే మానవత్వము మనయందే అభివృద్ధిగాంచుతుంది.

కానీ యీనాడు యెవరికి వారే యమునా తీరే. మానవునికి మానవునికి మధ్య అనేక భిన్నభేదములు యేర్పడుతున్నాయి. ఏకమత్యాన్నే మనము పొందలేకపోతున్నాము. లౌకికమైన ఐకమత్యాన్నే మనము సాధించలేకపోతున్నాము. అంతర్ముఖమైన ఆనందము మనకు యే విధముగా లభిస్తుంది. కనుక యే దానికైనా ఒక ప్రమాణము వుంటుండాది. కానీ భగవంతునికి ప్రమాణము లేదు. అందువలనే అతనికి అప్రమేయుడు అని పేరు వచ్చింది. ఎట్టి ప్రమాణములకు చిక్కనివాడు భగవంతుడు. సముద్రాన్ని measure చేయవచ్చును. దైవప్రేమనుగాని, దైవసత్యముగాని, దైవధర్మముగాని, దైవశాంతిగాని కొలతలు వేయటానికి వీలులేదు. ఎవరికి తోచినట్లు వారు భావించుకోవచ్చు. ఇవి తన భావములుగాని దైవభావములు కాదు. దైవమునకు యెవ్వరిపైన యెట్టి ద్వేషముగాని, ఎట్టి అసూయగాని, యెట్టి హింసలుగాని వుండవు. అలాంటి ప్రేమతత్వాన్ని మనము పొందాలి. అది పొందాలంటే దైవమునుంచినే రావాలి. దైవమే వీటన్నింటికి Main Stores. దానిని పొంది ఆ అనుగ్రహము చేత మనము అందుకోటానికి సిద్ధముగా వుండాలి. దానితోపాటు లౌకిక మార్గమునందు మన జీవితాన్ని సార్థకము గావించుకోటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. పలికేది సత్యము పలకండి. నిజముగా యీనాడు సత్యము పలకటము చాలా సులభము. అసత్యము చాలా కష్టము. కాని యేమిటో వారి దురదృష్టము. అసత్యము చెప్పటం కష్టమైనదానికే ప్రయ

726098710

ఖండిస్తుంటారు. అసత్యాన్నే సులభముగా చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. కష్టాన్నే ఆశిస్తున్నారు. కానీ సుఖంగా లభించే సత్యాన్ని వారు యేమాత్రము నోచుకోలేకపోతున్నారు. సత్యం జనవిరోధాయ. అసత్యం జనరంజనమ్. ఈనాడు అందరు అసత్యాన్ని ప్రేమిస్తున్నారు. కాని సత్యాన్ని ప్రేమించటంలేదు సత్యాన్ని మోహించటం లేదు. సత్యాన్ని ప్రేమించటానికి తగినకృషి చేయండి. సాధ్యమైనంతవరకు నీ capacity యెంతవుందో అంతవరకు నిజమే చెప్పటానికి ప్రయత్నించండి. ఏ లాంటి పరిస్థితిలో వుండినప్పటికి అసత్యాన్ని చెప్పకుండా చూడండి. ఎటువంటి కఠినమైన సమయమునందు కానీ నీ ధర్మాన్ని, నీ కర్తవ్యాన్ని విస్మరించకుండా చూసుకో. తప్పక నీకు సహజసిద్ధమైన శాంతి యేర్పడుతుంది.

అందరినీ ప్రేమించు. ప్రేమ ఒకరి సొత్తు కాదు. అది భగవంతుని యొక్క స్వరూపము. అట్టి భగవంతుని ప్రేమను అందరికి అందించటానికి గాని, నీవు అందుకోటానికి గాని అధికారము ంటూం వుండాది. ఆ ప్రేమలో యింతో అంతో స్వార్థము చేరినా ఆ ప్రేమ మాలిన్యమైపోతుంది. పరిశుద్ధమైన అద్దము నుండి యే మన ప్రతిబింబము సుస్పష్టముగా కనుపిస్తుంది. మన చిత్తమనే అద్దమునందు అపవిత్రమైన భావములు, అపవిత్రమైన చింతనలు అనే యీ మాలిన్యాన్ని మసినిపూసుకుంటే నీ ప్రతిబింబము ఏ రీతిగా కనుపిస్తుంది. కనుక మొట్టమొదట ఈ కళాశాలయందు గాని, విద్యాసంస్థలయందు గాని పిల్లలకు మొట్టమొదట సత్యము చెప్పే దానిని బోధించాలి. కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించుకునే ధర్మాన్ని బోధించాలి. నిరంతరము ప్రశాంతముగా వుండమని వారిని ఆశించాలి. కష్టములు గాని, నష్టములు గాని, దుఃఖములు గాని వస్తూ వుంటాయి, పోతూ వుంటాయి. Passing clouds. కనుక దీని నిమిత్తమై యేమాత్రము worry చేయనక్కరలేదు. పరీక్షలో Fail అయిపోయినా worry చేయవద్దు. జయాపజయములు జీవితమార్గములో పలరంభిస్తుంటాయి. అద్భుతసులతుంటాయి. శాంతితో ముందు నీ యొక్క జీవితాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోమనాలి. యీ విధమైన courage encouragement యివ్వాలి.

ఈ విధమైన బోధల చేత పిల్లల మనసును మార్చాలి. లేత మొక్కలను యెంత చక్కని చెట్లుగానైనా మనము తయారు చేయవచ్చు. బలిసిపోయిన చెట్లను వంచటానికి వలుకాదు. వీరియందు పాతవి క్రొతవి అంతా వేరులతో కూడి వుంటున్నాయి. అలాంటివారిని మనము సరిదిద్దటము యేమాత్రము సాధ్యము కాదు. ఇది కాలమును వ్యర్థము చేసినవారమవుతాము. మొట్టమొదట యీ బాలవికాస్‌ను అభివృద్ధి చేయండి. ఈ Balvikas ను Primary school లో ప్రారంభించండి. వారికి యీ విధమైన బోధనలు చేస్తుంటే కేవలము భారతదేశము secular state అని అనేకరకములైన భావములలో మనము సందేహాలుపడుతున్నాము. secular state అంటే యేమిటి అన్ని మతముల వారిని ఆదరించటమే. ఏ మతమును ద్వేషించరాదు. అయితే యీ secular state అంటే నీవు మాత్రము మతరహితుడు కాకూడదు. నీవు మతమును ఆశ్రయించు. ఇతర మతములను మనము యేమాత్రము దూషించటము గాని, తిరస్కరించటము గాని చేయకూడదు. కనుక నేయిది ఒక మతమునకు

సంబంధించినదికాదు. దీనికి పూర్వము చాలామంది సత్యసాయి స్కూల్స్, Higher Education అంటేకూడను ఒకమతసంబంధమైనదని అనేకపిచ్చిభావాలు పొందినారు. కాదుకాదు. ప్రాపంచికసంబంధమైన unity తోకూడినది. సర్వమత సమన్వయమైనది. సర్వమతసమ్మిళితమైనది. హృదయముతోసంబంధించినది. ఇలాంటి సర్వమతసమ్మతమైన ధర్మాన్ని మనము యీనాడు ప్రబోధచెయ్యాలి. ఆవిధమైనప్రేమభావాన్ని పెంచుకోండి. ఈప్రేమ భావము చేతనే మనము యెంతటికార్యమునైనా సాధించవచ్చు. ఈనాడు యెన్నో మనము సాధిస్తున్నాము. ఎన్నోవిద్యలు నేర్పిస్తున్నాము. కానీ ఆవిద్యలు మాత్రము యీనాడు పనికివస్తున్నాయా? చాలామంది chemistry, botony, zoology యెన్నో subjects నేర్చుకుంటున్నారు. కాని చదివేది ఒకటి వారు జీవితములో అనుభవించేది మరొకటి. చాలామంది MBBS పాస్ చేస్తున్నారు బస్ డ్రైవరుగా పనిచేస్తున్నారు. ఇంజనీరుగాపాస్ చేస్తున్నారు హోటలు మేనేజరుగాపనిచేస్తున్నారు. ఈచదువులుకూడను సార్థకము కావటంలేదు. మనము చదివే దాంట్లో యీ Human Values పెడితే యేమిప్రయోజనము. ఆచరణలో పెట్టేవిమాత్రము మనము చదవాలి. కనుక ప్రతి ఒక్కటికూడను సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ అనేవి ఆచరణలో పెట్టండి. ఈ ఆచరణతోనే అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. సాధ్యమైనంతవరకు పెద్దలు చెప్పే విషయాన్ని మననం చేసి తద్వారా మనయొక్క మానవతావిలువలు పెంచుకోవాలి. ఎన్నిచదువులు చదివినా దైవవిశ్వాసము మాత్రము దూరము చేసుకోకండి. దైవమునే నీవు వదలితివా నీవు జీవితమునే వదలినవాడివౌతావు. నీ ప్రాణమే దైవము. నీ జీవితమే దైవము సర్వమూ దైవమే. దైవభావముతో నీవు యేకర్మలు ఆచరించినప్పటికిని అవి Human Values గా అవుతాయి. అవిలేకుండా artificial గాయెన్ని చేసినాగాని ప్రయోజనములేదు.

అన్నీ త్రికరణశుద్ధితో చేయండి. మనసు, వాక్కు, క్రియలతో మీరు ఆచరించండి. ఈనాడు యిక్కడ చేరిన ఉపకులపతులందరు పవిత్రమైనభావములతో వీరు నిర్ణయాలు చేశారు. చాలాపవిత్రమైన హృదయులు. మానవతావిలువలు పెంచుకోవాలనే పూర్ణవిశ్వాసముంటుంది. సాధ్యమైనంతవరకు వారు వారిసంస్థలలోపల దీనిని సరియైనరీతిలో వినియోగించాలని ప్రయత్నము తో వున్నారు. కానీ వారికి పూర్ణస్వాతంత్ర్యము లేదు. సాధ్యమైనంతవరకు వారు యే మాత్రము నిరుత్సాహపడకుండా దానిని సాధించటానికి పూనుకోవాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. వారిహృదయాల్లో దైవము ప్రతిష్ఠ అయిపోయింది. దానిని వారు ఆశ్రయించనీ. దానిని వారు అనుసరించనీ. తప్పనవారి అభీష్టాన్ని సిద్ధిగావించుకోగలరు. చేరినప్రేమస్వరూపులారా మీరందరు యిక్కడేకాదు యెక్కడవుండినప్పటికి మననిజమైన విలువయేమిటంటే మనప్రభువైన భగవంతుని మాత్రము విశ్వసించాలి. ఆ విశ్వాసాన్ని మీరు బలపరచుకుంటే అన్ని విలువలు అందులోనే చేరివస్తాయి. కష్టములయందు, సుఖములయందు దైవచింతన మీరు చేయండి. ఎలాంటి బలవత్తరమైనబాధలు కూడను జయించవచ్చును. కనుక భగవంతుని భజించి, పూజించి, స్మరించి, తరించండి.